

Türkiye’de vatandaşın devlet üzerinde hiçbir denetim gücü yoktur.Oysa sağlıklı bir demokrasi için,vatandaş devleti kontrol edebilmelidir.Devlet kurum ve görevlilerinin yaptıkları yanlışlık veya yolsuzluklardan dolayı denetim ve yargı mercilerini harekete geçirebilme hakkı olmalıdır.Türkiye ’de nice devlet bankaları iflas etti.Haliyle o devlet bankaları kaç ABD doları ve kaç trilyon TL kaybetmişlerdir.Bu bankaların sorumluları,ya beceriksiz,ya da kötü niyetli kişilerdir.Bu kişilerin soruşturmayla tabi tutularak halkın malına verdikleri zarar kendilerinden tahsil edilmelidir. Bu durum aynı zamanda yerel yönetimler olarak adlandırılan bazı belediye başkanlarının belediye’ye verdiği mali zararın mutlaka telafisi İller Bankası aracılığıyla değil,bizzat belediyeyi hangi konuda olursa olsun zarara uğratan kamu görevlisinden rücu hakkı kullanılarak tahsil edilmelidir.

Hatta bu kişiler için,yargıya başvurma hakkı için gerekli sistemler kurulmalıdır.Halkımız ister çocuklarıyla,ister kocalarıyla hanedanlaşan yöneticiler ile ilgili olarak doğrudan yargı yoluna gidebilmeli,servetlerinin kaynaklarını açıklamalarını isteyebilmelidir.

Altı ayda ülkenin beş milyar dolar rezervini israf edenler bir biçimde sorumlu tutulabilmelidirler.Ücretliden kesilen bazı yasaları değiştirerek el koyma eylemine dönüştüren zorbalık,demokratik olduğunu iddia eden hiçbir ülkede gerçekleşmemelidir.

Bireylerin kendilerini ve kamuoyunu ilgilendiren konularda devlet kuruluş ve görevlerine karşı yargı yolunu kullanmaları,hiçbir devlet denetim veya teftiş kurulunun sağlamayacağı bir nesnellik getirecektir.Vatandaşın doğrudan değerlendirmesine muhatap bir bürokrasi sorumlu davranmak zorunda kalacaktır.

Devlet memurları vatandaşı ezmek için değil vatandaşa hizmet etmek için yarışacaktır.Ancak talihin garip cilvesidir ki yüzeysel birkaç yasa değişikliği önerisi ile “ demokratikleşme” paketi açtığını iddia eden hükümetler,İdari yargılama usulu kanununun bazı maddelerini değiştirerek demokratik denetim yollarını kısıtlamaya çalışmıştır.

Değiştirilen maddeler ile idari işlemler aleyhine dava açma hakkı” çevre,tarihi ve kültürel değerlerin korunması,imar uygulamaları gibi kamu hukukunu ilgilendiren hususlar hariç olmak üzere kişisel hakları ihlal edilenlere”tanınmıştır.

Türkiye,insanların düşüncelerinden dolayı başkent meydanlarında dövüldüğü bir ülke olmaktan bir an önce kurtarılmalıdır.

Kısacası demokrasi ve siyasal katılım beş yılda bir gerçekleşen bir günlük seçim olayından ibaret olmamalıdır.

Türkiye’de siyasi tikanıklığı açmak için,siyasi parti örgütleri oligarşik yapılardan,devlet de bir ganimet paylaşma aracı olmaktan kurtarılmalıdır.Bu da Türkiye’de siyasi parti örgütlenmesinin,devletin ekonomideki rolünün değişmesi ve yerelleşmenin gerçekleşmesi ile mümkün olabilecektir.Önemli olan Türkiye’de devlet-vatandaş ilişkisindeki anlayışın değişmesi ile halkın demokratik katılım ve denetimi sayesinde tüm kurumlarıyla “ hesap sorulan,hesap veren” devletin ortaya çıkmasıdır.

Bu gün Türkiye’nin içine sürüklendiği laik olanlar-laik olmayanlar,Kemalistler ve diğerleri gibi yapay olarak yaratılan ve toplumumuzun gereksiz bir biçimde kamplara bölünmesine yol açan tartışmaların dışına çıkarak ülkemizin temel sorunlarına çözüm aranması konusunda tartışmalar yapmak gereksizdir.

Halkı her şeyden önce ön plana çıkarmak en büyük vazgeçilmez unsurumuz olmalıdır.Kalın sağlıcakla!